

POSTANOWIENIE

Dnia 28 kwietnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w III Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Tomasz Borowczak

Protokolant: sędzia przewodniczący

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu Magdaleny Brzezińskiej

po rozpoznaniu w sprawie M. G.

wniosku skazanego o wydanie wyroku łącznego

postanawia:

1. na podstawie art.572 k.p.k. umorzyć postępowanie co do objęcia wyrokiem łącznym kary wymierzonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 18 marca 2004r., sygn. akt III K 534/03
2. na podstawie art.35§1 k.p.k. uznać się niewłaściwym do rozpoznania sprawy w pozostałym zakresie i przekazać sprawę Sądowi Rejonowemu w Kościanie jako sądowi właściwemu,
3. na podstawie na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (tekst jedn. Dz. U. z 2009 r. Nr 146, poz. 1188 ze zm.) w zw. z § 14 ust. 5 i § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. W. kwotę 147,60 zł (stu czterdziestu siedmiu złotych i sześćdziesięciu groszy) (120 zł + 27,60 zł VAT) tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu,
4. na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Skazany M. G. wniósł o wydanie wyroku łącznego obejmującego skazania wyrokami Sądu Rejonowego w Śremie z dnia 20 listopada 2008r. w sprawie o sygn. akt II K 553/08 oraz z dnia 10 września 2009r. w sprawie o sygn. akt II K 248/09.

Postanowieniem z dnia 24 stycznia 2014r. Sąd Rejonowy w Kościanie stwierdził swoją niewłaściwość do wydania wyroku łącznego, albowiem na podstawie karty karnej i akt sprawy ustalił, iż M. G. był również skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z 18 marca 2014r. w sprawie III K 534/03

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art.569§1 k.p.k. jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów, właściwy do wydania wyroku łącznego jest sąd, który wydał ostatni wyrok skazujący w pierwszej instancji.

W myśl natomiast art.85 k.k. Sąd orzeka karę łączną jeżeli sprawca popełni dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu.

W niniejszej sprawie ustalono, że M. G. został skazany czterema wyrokami:

- a) wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 18 marca 2004r. w sprawie III K 534/03,
- b) wyrokiem Sądu Rejonowego w Śremie z dnia 20 listopada 2008r. w sprawie o sygn. akt II K 553/08 za przestępstwo popełnione w dniu 5 września 2008r.
- c) wyrokiem Sądu Rejonowego w Śremie z dnia 10 września 2009r. w sprawie o sygn. akt II K 248/09 za przestępstwo popełnione w dniu 19 kwietnia 2009r.
- d) wyrokiem Sądu Rejonowego w Kościanie z dnia 15 października 2012r. w sprawie o sygn. akt II K 550/12 za przestępstwo popełnione w okresie od grudnia 2011r. do 16 czerwca 2012r..

Rozważając ewentualną możliwość połączenia kary orzeczonej w wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu w sprawie III K 534/03 z karami wymierzonymi pozostałymi wyrokami skazującymi należało stwierdzić, że wszystkie przestępstwa, za które M. G. został skazany wyrokami Sądów Rejonowych, zostały popełnione już po wydaniu wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 18 marca 2004 r. w sprawie III K 534/03, a zatem w odniesieniu do kar orzeczonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu brak było podstaw do objęcia ich wyrokiem łącznym. W konsekwencji na podstawie art.572 k.p.k. Sąd umorzył postępowanie w zakresie połączenia kar wymierzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z karami wymierzonymi wyrokami sądów rejonowych.

Sąd w pełni podzielił również pogląd Sądu Najwyższego, wedle którego trzeba przyjąć, że każdy sąd rozpoznający sprawę o wydanie wyroku łącznego zobowiązany jest, na podstawie art.572 k.p.k., do umorzenia postępowania zawsze wówczas i w takim zakresie, w jakim stwierdzi brak warunków do wydania wyroku łącznego. Jeżeli to sąd wyższego rzędu stwierdzi brak warunków do „połączenia” wyroku tego sądu z wyrokami sądów niższego rzędu, to ocena właściwości rzeczowej do dalszego prowadzenia sprawy o wydanie wyroku łącznego uzależniona będzie od etapu rozpoznania sprawy. Jeśli nastąpi to w toku przygotowania do rozprawy, znajdzie zastosowanie art.35§1 k.p.k., przy czym postanowienie o przekazaniu sprawy innemu sądowi, poprzedzone być musi orzeczeniem o stosownym umorzeniu postępowania o wydanie wyroku łącznego (choćby miało to nastąpić w jednym postanowieniu). Postanowienie o przekazaniu sprawy sądowi niższego rzędu, w omawianym układzie procesowym, jest wszak wyłącznie następstwem uznania, że wyrok sądu wyższego rzędu nie spełnia warunków do objęcia go wyrokiem łącznym z wyrokami sądów niższego rzędu, a procesowym tego wyrazem jest umorzenie postępowania w tym zakresie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 grudnia 2006 r., sygn. akt I KZP 32/2006, OSNKW 2007/1 poz. 3, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2011 r., sygn. akt II KK 312/10, OSNwSK 2011/1/480). Taka sytuacja miała miejsce w niniejszej sprawie, toteż Sąd uznał, że nie jest właściwy do rozpoznania sprawy w przedmiocie wydania wyroku łącznego obejmującego kary orzeczone późniejszymi wyrokami sądów rejonowych, co do których mogą zachodzić warunki do wydania takiego wyroku.

Z uwagi na powyższe, Sąd postanowił umorzyć postępowanie w zakresie wskazanym w punkcie 1. części rozstrzygającej, a w pozostałej części sprawę przekazać Sądowi Rejonowemu w Kościanie jako właściwemu do jej rozpoznania (pkt 2. części rozstrzygającej).

O kosztach obrony z urzędu i kosztach postępowania orzeczono jak w punktach 3. i 4. części rozstrzygającej.

SSO Tomasz Borowczak